

— Кажете на майка ми: доведохъ Ювель! . . .
 Тъй Иенсь, безъ да знае, съ своята храбростъ спаси
 собствения си братъ.

Преведе отъ нѣмски: Вѣра Бояджиева

ЕСЕННИЯТЬ ЦИГУЛАРЬ

Ето, слушайте, засвири
 Оня пакъ невидимъ цигуларь,
 Който въ жълтитѣ градини
 Сякашъ нѣкого все дири,
 Изъ акации, тополи,
 Изъ бръшляни и лозини
 Пѣе, плаче и се моли,
 Лудо съ вейкитѣ танцува.
 На палячо се преструва
 И пригръща ги съ жарь!

Той е есенниять вѣтъръ —
 Вѣчниять бездоменъ катунаръ —
 Спусналь се отъ планинитѣ,
 Безъ тояга и безъ шатъръ,
 Самъ пребродилъ кржгозори,
 Спрѣль се моренъ подъ листата,
 Нѣщо скрѣбно имъ говори,
 Сърди имъ се, свири, блъска
 И, развихрени, ги пръска —
 Пламнали отъ жълтъ пожаръ.

Ив. Караповски